

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lipca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Smycz
Protokolant:	Anna Krzyszkowska

po rozpoznaniu w dniu 21 lipca 2015 r. w Gliwicach

sprawy H. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania H. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 13 lutego 2015 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję przyznając odwołującemu H. K. prawo do emerytury począwszy od dnia 1 stycznia 2015 roku.

(-) SSO Joanna Smycz

Sygn. akt. VIII U 444/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 lutego 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu H. K. prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym 60 lat. Powołując się na art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ZUS wskazał, że ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. nie udowodnił wymaganego 15 – letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał nadto, iż do pracy w warunkach szczególnych nie zaliczył ubezpieczonemu okresu zatrudnienia od 2 stycznia 1975r. do 3 marca 1995r., ponieważ ze świadectwa pracy w szczególnych warunkach nie wynika charakter wykonywanej pracy a jedynie praca na stanowisku malarza, podczas gdy w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. Wykaz A, Dział V, pkt 6 wskazano stanowisko malarza wykonującego prace malarskie na wysokości.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany i przyznania mu prawa do spornego świadczenia. Podniósł, iż w okresie od 2 stycznia 1975r. do 3 marca 1995r., wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu

pracy prace malarskie na wysokich konstrukcjach w hutach. Odwołujący wskazał, iż zakład pracy, w którym pracował został zlikwidowany, jednak charakter wykonywanej pracy może udowodnić na podstawie zeznań świadków.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. ZUS wskazał, że mimo, iż odwołujący przedłożył świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach, wydane przez Przedsiębiorstwo (...) w K., w którym wskazano, że w okresie od 2 stycznia 1975r. do 3 marca 1995r., wykonywał prace wymienione w Wykazie A Dział V, pkt 6 Rozporządzeniu Rady Ministrów z 7 lutego 1983r., to jednak tylko praca malarza wykonującego prace malarskie konstrukcji na wysokości jest pracą wykonywaną w warunkach szczególnych, zaś z dokumentacji wynika, że H. K. pracował jedynie na stanowisku malarza.

Sąd Okręgowy w Gliwicach ustalił:

Ubezpieczony H. K. urodził się (...) Wiek 60 lat osiągnął (...)

Ubezpieczony od 1 czerwca 1995r. jest uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

W dniu 15 stycznia 2015r. ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Zaskarżoną decyzją z dnia 13 lutego 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym 60 lat, z uwagi na brak wymaganego 15 – letniego okresu zatrudnienia w szczególnych.

Na dzień 31 grudnia 1999r. ZUS uwzględnił ubezpieczonemu 28 lat i 21 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

Do pracy w warunkach szczególnych organ rentowy nie zaliczył ubezpieczonemu żadnego okresu zatrudnienia. W szczególności do pracy w warunkach szczególnych ZUS nie uwzględnił ubezpieczonemu okresu zatrudnienia od 2 stycznia 1975r. do 3 marca 1995r. w Przedsiębiorstwie (...) Spółka z o.o. w K..

Sąd ustalił, iż H. K. w okresie od 2 stycznia 1975r. do 3 marca 1995r. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) Spółka z o.o. w K..

W świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach pracodawca wskazał, iż w powyższym okresie tj. od 2 stycznia 1975r. do 3 marca 1995r. ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace na stanowisku malarz wymienionym w Wykazie A, Dział V, pkt 6 stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Przedsiębiorstwo (...) Spółka z o.o. w K. nie posiada akt osobowych ubezpieczonego a jedynie kartoteki płacowe i zasiłkowe.

Sąd ustalił, iż Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. w K. jest następcą prawnym Przedsiębiorstwa (...) w K. oraz (...) Zakładów (...). Zakład zajmował się prowadzeniem wszelkich prac budowlanych, w tym prac malarskich dla stałych kontrahentów takich jak Huta (...), B. Ł., Elektrownia (...). Przedsiębiorstwo nie wykonywało prac w budynkach mieszkalnych a wykonywało prace budowlane wyłącznie dla zakładów produkcyjnych. W okresie spornym Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. w K. zatrudniało ponad sto osób, z czego 30% stanowili malarze pracujący w 8 brygadach malarskich. Brygady liczyły 6-13 osób. Zakład wykonywał m.in. zlecenia malowania całych hal produkcyjnych, głównie konstrukcji stalowych na wysokości, w tym również malowanie ścian. Prace wszystkich brygad malarskich w okresie spornym nadzorował świadek E. W..

Ustalono, iż ubezpieczony H. K. ma wykształcenie zasadnicze zawodowe w zawodzie malarza. W całym okresie spornym od 2 stycznia 1975r. do 3 marca 1995r. H. K. pracował jako malarz w brygadzie malarskiej wykonującej prace malarskie na rzecz Huty (...), na różnych wydziałach Huty. Prace malarskie w Hucie odbywały się na

okrągło. Odwołujący pracował na halach, które miały konstrukcje metalowe. Do obowiązków ubezpieczonego należały wszystkie prace malarskie konstrukcji metalowych na wysokości. Ubezpieczony musiał wyczyścić i pomalować całą konstrukcję od dołu do góry, łącznie ze ścianą. Malowanie ściany zajmowało jeden dzień. Czyszczenie konstrukcji odbywało się w kurzu, zaś malowanie konstrukcji metalowych odbywało się przy użyciu szkodliwych farb.

H. K. wykonywał prace malarskie konstrukcji metalowych na wysokości stale i w pełnym wymiarze czasu pracy i nie był kierowany do innej pracy. W latach 1978 – 1995r. ubezpieczony był brygadzystą, jednak nie wpływało to na wymiar ani charakter jego pracy. Pracował wówczas razem z brygadą, tak jak inni malarze. Wszyscy malarze w brygadzie wykonywali taką samą pracę.

Członkowie brygady malarskiej otrzymywali dodatki szkodliwe w formie mleka.

Taki charakter pracy ubezpieczonego potwierdzają świadkowie J. P. – kierownik działu technicznego, dyrektor a następnie prezes zakładu, oraz E. W. – kierownik brygad malarskich, bezpośredni przełożony ubezpieczonego.

Sąd ustalił nadto, iż ubezpieczony legitymuje na dzień 1 stycznia 1999r. okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze 28 lat i 21 dni.

Bezsporne było, że ubezpieczony ukończył 60 lat życia z dniem 24 stycznia 2010r. i nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Powyższe okoliczności Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego, w tym świadectw pracy ubezpieczonego za sporny okres, dokumentacji płacowej i zasiłkowej nadesłanej poprzez (...) Sp. z o.o. w K. (k.16), zeznań świadków: J. P. (nagranie z rozprawy z dnia 21 lipca 2015r. min.10.30 i n. k.33), E. W. (nagranie z rozprawy z dnia 21 lipca 2015r. min. 24.53 i n. k.33) oraz przesłuchania ubezpieczonego (nagranie z rozprawy z dnia 21 lipca 2015r. min. 38.36 i n. k.33).

Odnośnie rodzaju pracy wykonywanej przez ubezpieczonego Sąd dał wiarę jego twierdzeniom, które w całości znalazły potwierdzenie w zeznaniach świadków. Świadek J. P. był kierownikiem działu technicznego, dyrektorem a następnie prezesem zakładu pracy. Wprawdzie nie był bezpośrednim przełożonym ubezpieczonego, jednak z racji zajmowanych stanowisk posiada dokładną wiedzę na temat rodzaju prac malarskich wykonywanych przez zakład pracy, które to prace były wykonywane jedynie dla przedsiębiorstw produkcyjnych i obejmowały malowanie konstrukcji metalowych na wysokości na halach produkcyjnych. Natomiast świadek E. W. był w okresie spornym kierownikiem brygad malarskich i bezpośrednim przełożonym ubezpieczonego, posiada zatem szczegółową wiedzę na temat charakteru pracy świadczonej przez odwołującego. Zeznania świadków są spójne, wiarygodne, wzajemnie się pokrywają i korespondują z wyjaśnieniami ubezpieczonego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 32 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U. z 2015r., poz. 748) w powiązaniu z § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.) ubezpieczonym mężczyznom urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949r. będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przy pracach wymienionych w wykazie A, przysługuje prawo do emerytury w razie łącznego spełnienia następujących warunków:

1. osiągnięcia wieku emerytalnego 60 lat
2. posiadania wymaganego okresu zatrudnienia wynoszącego 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 powołanego rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Z kolei zgodnie z treścią art. 184 ust 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

W myśl art. 184 ust. 2 ustawy – w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2013r. tj. w dacie złożenia wniosku oraz wydania zaskarżonej decyzji – emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Na podstawie tego przepisu, prawo do emerytury w obniżonym wieku, przysługuje ubezpieczonemu, który w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999r. spełnił warunki w zakresie posiadania ogólnego stażu pracy oraz pracy wykonywanej w warunkach szczególnych a nie osiągnął wymaganego wieku.

Okoliczność sporna w przedmiotowej sprawie dotyczyła posiadania przez ubezpieczonego (na dzień 1 stycznia 1999r.) wymaganego 15 – letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, bowiem organ rentowy nie uwzględnił mu do takiej pracy żadnego okresu zatrudnienia.

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe wykazało, że ubezpieczony legitymuje się wymaganym 15 – letnim okresem pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, bowiem do takiej pracy należało zaliczyć mu sporny okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) Spółka z o.o. w K. od 2 stycznia 1975r. do 3 marca 1995r.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika jednoznacznie, że w tym okresie zatrudnienia H. K. wykonywał prace malarskie konstrukcji metalowych na wysokości.

Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. w K. zajmowało się prowadzeniem wszelkich prac budowlanych, w tym prac malarskich wyłącznie dla zakładów produkcyjnych takich jak Huta (...), B. Ł., Elektrownia (...) i nie wykonywało prac w budynkach mieszkalnych. Wykonywane prace malarskie obejmowały malowanie całych hal produkcyjnych, głównie konstrukcji metalowych na wysokości, w tym również malowanie ścian. Pracami tymi zajmowało się 8 brygadach malarskich liczących 6-13 osób, których prace nadzorował bezpośrednio świadek E. W..

W okresie spornym, H. K. pracował jako malarz w brygadzie malarskiej na terenie Huty (...). Do obowiązków ubezpieczonego należały wszystkie prace malarskie związane z malowaniem konstrukcji metalowych na wysokości jak: czyszczenie konstrukcji, malowanie całej konstrukcji od dołu do góry przy użyciu szkodliwych farb, łącznie ze ścianą. Odwołujący stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace malarskie konstrukcji metalowych na wysokości. Podkreślić przy tym należy, że zarówno czyszczenie konstrukcji, jak i malowanie przylegającej do konstrukcji ściany wynika ze specyfiki pracy i stanowi integralną część obowiązków malarza konstrukcji na wysokości. Takiemu charakterowi ani stałemu wymiarowi pracy nie przeczy również pełnienie funkcji brygadzysty, gdyż ubezpieczony cały czas wykonywał te same obowiązki.

Wykonywane przez ubezpieczonego prace malarskie konstrukcji na wysokości, są wymienione pod poz. 6, działu V, wykazu A, stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8

poz.43 ze zm.), zawierającego wykaz prac w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego.

Bez znaczenia pozostaje przy tym fakt, że w świadectwie pracy w szczególnych warunkach, pracodawca potwierdził ubezpieczonemu, iż ten zajmował stanowisko malarza a nie malarza konstrukcji na wysokości. Fakt wykonywania takiej pracy został bowiem wykazany w postępowaniu sądowym za pomocą innych dowodów. W postępowaniu odwoławczym przed Sądem nie obowiązują bowiem ograniczenia dowodowe jakie występują w postępowaniu o świadczenia emerytalno-rentowe przed organem rentowym, a Sąd może ustalić okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość jak: okresy zatrudnienia, w tym wykonywanie pracy w warunkach szczególnych, za pomocą wszelkich środków dowodowych, przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego (por. uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984r. III UZP 6/84, uchwała Sądu Najwyższego z 21 września 1984r. III UZP 48/84, wyrok Sądu Najwyższego z 7 grudnia 2006r., I UK 179/06, LEX nr 342283).

Z opisanych wyżej względów, Sąd dał wiarę zeznaniom świadków potwierdzającym taki charakter jego pracy, uznając te dowody za spójne logiczne i wzajemnie się uzupełniające.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał że w okresie spornym H. K. wykonywał pracę w szczególnych warunkach, a zatem legitymuje się on na dzień 1 stycznia 1999r. wymaganym 15 – letnim okresem pracy w warunkach szczególnych.

Kwestia posiadania przez ubezpieczonego ponad 25 – letniego okresu składkowego i nieskładkowego nie była przedmiotem sporu. Nie było także sporne, iż odwołujący nie jest członkiem OFE i ukończył wymagany wiek 60 lat.

W konsekwencji Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od dnia 1 stycznia 2015r. tj. od miesiąca złożenia wniosku.

(-)SSO Joanna Smycz